

WEDDEN DAT

(Die Feuerwehr rettet alles)

Blijspel in drie bedrijven

door

HERMANN KUGELSTADT

vertaling

Hub Fober

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **WEDDEN DAT - DIE FEUERWEHR RETTET ALLES** gaan opvoeren, dienen in alle program-maboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **HERMANN KUGELSTADT** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de letter-grootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Kees Verkoelen - magazijnbeheerder, fanatiek lid van de vrijwillige brandweer

Marleen - zijn echtgenote

Nicky - hun dochter

BB - vrijgevochten onderhuurder

Charles Bredenhorst - meubelfabrikant en beslist geen arme jongen

Amanda - zijn over het paard getilde wederhelft

Jesse - hun beider zoon

DECOR:

Ofschoon het stuk op twee verschillende locaties speelt, is er geen coulissenombouw en de verandering op de bühne gemakkelijk. Gezien vanuit de zaal, is er in de linker korte kant 'n deur. Ze wordt in de tekst aangegeven met 'op uit keuken' of 'af in keuken', maar in de gesproken tekst wordt ze met name niet zo genoemd, omdat ze ook niet echt dienst doet als zodanig. In de brede achterwand is 'n open doorgang. Links wordt deze benut als de voordeur ter spraken komt, rechts in alle andere gevallen. In de sporadische gevallen dat de keukendeur benut wordt, is dat duidelijk aangegeven, in alle andere gevallen, al dan niet genoemd, wordt de middendoorgang benut. Het eerste en derde bedrijf spelen in een gezin dat niet met aardse rijkdommen gezegend is, het tweede in dat van een gegoede fabrieksdirecteur. Het 'deftiger' maken van laatstgenoemde locatie kan met eenvoudige hulpmiddelen, d.w.z. wat betere meubels misschien, wat andere schilderijen etc. Wel is in de duurdere woning ergens 'n huisbar gesitueerd. Om nog duidelijker te maken dat men op een andere locatie speelt, kan men gebruik maken van 'n raam, dat in 't eerste en derde bedrijf bijvoorbeeld op straat uitkijkt en in het tweede op een tuin, c.q. begroeiing, terwijl men zelfs 'n serre deur kan suggereren. Wil men het verschil nog verder doorvoeren, dan kan men de eenvoudige tafel met stoelen vervangen door 'n lage tafel met fauteuils. Rekening houdend met de beschikbare ruimte, mag men in dit opzicht de fantasie de vrije loop laten.

EERSTE BEDRIJF

Tafel is 'n beetje feestelijk gedekt voor vier personen, kopjes met schoteltjes en bordjes, bij één couvert staat 'n roosje in 'n vaasje, uit keuken Nicky op met schaal voorgesneden cake, Marleen volgt met 'n kan koffie.

Nicky: Zo, nu zou pa onderhand ook wel eens mogen komen.

Marleen: Hij weet vantevoren immers nooit hoe lang zo'n oefening duurt.

Nicky: Och kom nou ma, die oefening interesseert 'm toch niet in 't minst.

Veel belangrijker voor 'm is de analyse achteraf, in de kroeg.

Marleen: Nou nee, zo mag je dat niet stellen. Ze moeten immers de fouten bespreken, die ze gemaakt hebben, anders heeft de oefening geen zin.

Nicky: Dat hele gedoe heeft toch sowieso niets om 't lijf.

Marleen: Dat zeg jij, maar pa denkt daar toch wel even anders over.

Nicky: Dat hij dan vooral vandaag maar eens aan iets anders denkt. Zo vaak komt 't nu ook alweer niet voor dat ik jarig ben.

Marleen: Doet hij toch ook. Hij heeft je vanmorgen zelfs al gefeliciteerd.

Nicky: Weet ik. Maar 'n beetje gezellig vieren zouden we 't samen, om vier uur. En nu is 't al bijna vijf. Wat zal BB (*steeds uitspreken als BÉBÉ*) wel niet van ons denken?

Marleen: Nou, dat kan ons toch zeker worst wezen. Al erg genoeg dat je 'm hebt uitgenodigd.

Nicky: Toe nou ma. Hij weet immers dat ik jarig ben. We kunnen 'm toch niet zomaar op z'n kamer laten zitten, terwijl hij weet dat we hier gezellig samen zijn.

Marleen: Waarom niet? 'n Verjaardag is 'n familiefeest, daar heeft 'n onderhuurder niets bij verloren. En tot de familie behoort hij gelukkig niet, de hemel zij dank. Het ware beter geweest, als je je helemaal niet met 'm had ingelaten.

Nicky: Ingelaten. Kun je 't nog dramatischer brengen? Ik ben met 'm wezen dansen, dat is alles.

Marleen: Voor die drie dagen dat hij pas bij ons woont, is dat meer dan genoeg. En bovendien ook, dat je al 'je' en 'jij' met 'm bent en 'm BB noemt.

Nicky: Ik kan 'm toch moeilijk aanspreken met Bartholomeus.

Marleen: En waarom niet? Als hij toch zo heet. Jouw schuld is dat immers niet.

Nicky: De zijne ook niet.

Marleen: Je had 't beter op 'meneer Breedvoet' kunnen houden.

Nicky: Dat is in 'n beatlokaal ten enenmale onmogelijk.

Marleen: Zulke lokalen hoeft men ook niet per se te bezoeken.
Nicky: Hij wilde er nu eenmaal graag naar toe.
Marleen: Past ook bij 'm. Had 'm maar daargelaten. Bij 't lawaai dat daar heerst, zou tenminste z'n dom gezwets niet te horen zijn.
Nicky: Mij werkt hij ook wel eens op de zenuwen, met zijn wereldverbeteringstic. Maar hij kan ook best wel amusant zijn, als hij wil.
Marleen: Getikt is ie, dat klopt. Houdt zichzelf voor 'n genie, maar is in feite niets anders dan 'n dagdief. Vraag me af, waar hij het geld voor de huur vandaan haalt. Met de verkoop van armbanden en halskettingen, waarmee hij volgens zijn zeggen druk doende is, kan hij volgens mij nog niet 't zout in de pap verdienen.
Nicky: En z'n gitaar dan? Daarmee kan hij ook geld verdienen.
Marleen: Och kom toch. 't Is in elk geval zó, dat hij van geregeld werk niet veel moet hebben.
Nicky: Hij is nu eenmaal 'n levenskunstenaar en dat soort men...
BB: *(hoofd om hoek doorgang stekend)* Is 't nog steeds geen vier uur?
Nicky: Jazeker, allang, kom maar binnen. *(BB draagt lange haren, is met armbanden en kettingen getooid, schijnt voor de rest niet veel waarde aan zijn uiterlijk voorkomen te hechten)*
BB: *(nonchalant groetend)* Hei.
Marleen: *(hem na-apend)* Hei.
BB: *(op tafel nikkend)* Schijnbaar ben ik toch te vroeg.
Nicky: Nee, wij zijn te laat. Of beter gezegd pa. Maar zonder hem willen we niet beginnen.
BB: Correct. Kleinburgerlijk correct.
Nicky: Kom, neem plaats.
BB: *(doet dat)* Ja hoor, doe ik al. Ofschoon ik me heb laten vertellen, dat men zich in betere kringen pas mag laten neervallen, nadat de meiden zijn gaan zitten.
Marleen: *(spits)* In betere kringen bestaan er geen meiden en hier ook niet.
BB: Neem me niet kwalijk, mevrouw Verkoelen. Ik zei dat zomaar in 't algemeen, zonder u of Nicky te bedoelen.
Marleen: Wij behoren anders ook tot de klasse, die u met meiden pleegt aan te duiden. Kerels zijn we in elk geval niet.
BB: Dat heb ik ook niet beweerd. Maar wedden dat... *(voordeurbel klinkt)*
Nicky: Daar heb je pa!
BB: *(springt op, af via doorgang)* Ik ga wel even.
Nicky: Pa heeft niet alleen m'n verjaardag vergeten, maar kennelijk ook z'n sleutels.
BB: *(terug met grote ruiker bloemen, tot Nicky)* Alsjeblieft, voor jou.
Nicky: Hallo zeg. En van wie?

BB: Geen idee. Moest hij hier afgeven, zei die knaap.

Nicky: *(heeft kaartje tussen de bos ontdekt, leest 't)* 'Met de allerbeste wensen voor je nieuwe levensjaar en alle die nog volgen.' *(ruikt verzaligd aan de bloemen, legt ze op tafel en holt dan via doorgang links af)*

Marleen: *(roept haar na)* Nicky, wat ga je doen?

BB: *(laatdunkend)* Manieren zijn dat! Ja ja, de jeugd van tegenwoordig.

Marleen: *(neemt 't kaartje, leest)* 'Ik hou van je.'

BB: Mevrouw Verkoelen, u maakt me werkelijk verlegen!

Marleen: *(schamper)* U denkt toch zeker niet dat ik u bedoelde, meneer hansworst. 't Is 'n liefdesverklaring van iemand aan Nicky.

BB: Gelukkig. Ik vreesde al 't ergste.

Marleen: *(hem het kaartje tonend)* Hier. Twee letters als ondertekening, en dan: P.S. Ik hou van je.

BB: Maar voor 'n liefdesverklaring hoeft ze er toch niet als door 'n horzel gestoken vandoor te gaan. Valt 't verjaardagsfeest nu uit?

Marleen: Maakt u zich niet benauwd. U krijgt uw deel nog wel.

BB: Ha, is dat 'n geruststelling. *(grijpt 'n stuk cake, maar Marleen neemt 't hem af en legt het weer terug)*

Marleen: Tot Nicky terug is, zult u toch nog wel kunnen wachten, neem ik aan.

BB: Natuurlijk kan ik kunnen, maar ik wilde niet willen.

Kees: *(op in brandweeruniform, op tafel doelend)* En, wat is hier gaande?

Marleen: Dat zou je toch eigenlijk wel moeten weten.

Kees: Kan niet alles weten. Kom net terug van 't blussen.

Marleen: *(met hand z'n adem wegwuivend)* Dat ruik ik. Moet 'n stevige binnenbrand zijn geweest. *(haalt ergens 'n vaas vandaan)*

Kees: Van blussen krijg je dorst. Maar eh, Nicky rende me bij de deur haast ondersteboven en toen ik haar vroeg, of ergens brand was uitgebroken, riep ze: Ja, bij mij, ik sta in lichterlaaie, moet vlug gaan bellen! En weg was ze.

Marleen: *(bloemen in vaas schikkend)* Dat heeft ze symbolisch bedoeld.

Kees: Hoe doet men dat, symbolisch bellen?

BB: Symbolisch in brand staan, bedoelt mevrouw. *(met ironie)* Ook te vertalen in: het vuur der liefde.

Marleen: *(geeft Kees 't kaartje)* Hier. Zat bij de bloemen die voor d'r bezorgd werden.

Kees: *(leest voor zich, dan hardop)* P.S. Ik hou van je. Ondertekend met J.J. Wie is J.J.?

Marleen: Geen idee.

BB: Klinkt als BB. Maar ik was 't niet.

Marleen: Dat hebben we ook niet aangenomen.

Kees: *(bekijkt de bloemen)* Dure groente. Moet iemand van 't betere gespuis zijn, die J.J.

BB: Of leerling in 'n bloemisterij. *(tot Nicky, die weer binnenkomt)* Ha, eindelijk! *(grijpt weer 'n stuk cake)* Krijgen we nu ook koffie? *(bijt in de cake)*

Nicky: *(sarcastisch)* Denk je dat je 't zult overleven, als je nog moet wachten totdat er ingeschonken wordt?

Marleen: Ik had u toch gevraagd te willen wachten totdat Nicky terug was!

BB: *(etend)* Ze is toch terug.

Kees: We willen graag onze hongergevoelens beteugelen, meneer Breedvoet, als 't u maar smaakt.

BB: Doet 't inderdaad. Is best te kauwen, mevrouw Verkoelen. Ik zal u overal warm aanbevelen... als u wilt tenminste.

Marleen: Nee dank u. Ik vrees, dat 'n aanbeveling van u me meer zal schaden dan goed doen.

Kees: Goed zo Marleen, daarmee heb je gescoord.

BB: Hoe zit dat nu met de koffie? Stel dat dit spul me in de keel blijft steken.

Kees: Geen paniek, 't ziekenhuis is heel dichtbij *(tot Nicky)* Zeg, ik zou wel eens willen weten, met wie jij zo dringend moest telefoneren?

Nicky: Met 'n jongeman.

BB: Hoor toch hoe voornaam. *(Nicky werpt hem 'n boze blik toe)*

Marleen: *(grist Kees het kaartje uit handen en het Nicky voorhoudend)* Met deze J.J. hier?

Nicky: Ja.

Kees: En wat heet J.J.?

Nicky: Jouw Jesse. Jullie zullen 'm zo meteen leren kennen. Ik heb 'm uitgenodigd.

Marleen: Hier bij ons?

Nicky: Ja, hier bij ons. Bij gelegenheid van m'n verjaardag zo te zeggen.

Kees: En wat moet je dan wel met 'jouw Jesse'?

Nicky: Als jullie dat kaartje gelezen hebben, zal dat toch niet veel aan duidelijkheid te wensen overlaten.

Kees: Je bent dus verliefd op 'm?

Nicky: Ja... eh, nee... gossie, weet ik veel.

BB: Ze bedoelt: ze is niet zomaar 'n beetje verliefd. O nee. Wedden dat ze smoor is?

Nicky: Pure waanzin.

BB: Olala! En hoe waanzinnig veel hou je dan van 'm?

Nicky: In elk geval meer, dan jij bevatten kunt, halve gare. En hou nu

maar op met dat gevraag allemaal. We gaan nu eerst m'n verjaardag vieren.

BB: Eindelijk het verlossende woord.

Kees: (*neemt plaats, ironisch*) En toen gingen allen aanzitten.

Marleen: (*terwijl ze koffie schenkt*) En, moeten we dat voor ernst nemen?

Ik bedoel, wil hij met je trouwen? (*van de cake neemt iedereen zelf*)

Nicky: O nee, zeer zeker niet.

Marleen: En ik denk hij houdt van je?

Nicky: Maar daarom hoeft men toch zeker nog niet direct te gaan trouwen. Zijn familie zou 't overigens nooit toestaan.

BB: Zo'n kalf is 't nog, dat hij daarover niet zelf kan beslissen?

Nicky: Zo zelfstandig als jij is ie allang. Maar het klasseverschil is te groot.

Kees: Wat is ie dan?

Marleen: Wat vangt hij dan per maand en wat heeft ie?

Nicky: Weet ik niet. Hij werkt bij z'n vader in de fabriek.

Kees: 'n Fabrieksarbeider die rijk is? (honend) In welk land was dat ook alweer?

Nicky: Nee toch! Hij werkt op kantoor.

Kees: Ook niets bijzonders. Als ik hoofdman wordt bij de brandweer, ben ik meer. En dan zullen we eerder eens bekijken of hij wel bij ons past. En z'n vader? Wat voert die uit?

Nicky: Dat is de directeur en van hem is ook de fabriek.

Marleen: Aha. En wat is 't voor 'n bedoening? Heeft dat zaakje ook 'n naam?

Nicky: Bredenhorst.

Kees: (*ongelovig*) Och kom? Die Bredenhorst, die ons de nieuwe spuitwagen geschonken heeft? De miljonair?

Nicky: Ja ja, precies. Die!

BB: Kapitalistische varkens.

Kees: Doet u zich geen geweld aan, meneer Breedvoet. Wie zoveel geld heeft, is geen varken.

BB: Maar wel 'n vuile kapitalist! Nicky, klopt 't, of heb ik gelijk?

Nicky: Hoe z'n vader is, weet ik niet. Jesse is in elk geval 'n fatsoenlijk mens en sociaal ingesteld is hij ook.

BB: Omdat hij je dure bloemen stuurt?

Nicky: Nee, omdat hij ook iets over heeft voor de armen.

BB: En hoe zou jij dat moeten weten?

Nicky: Dat heb ik al meteen geschoten, toen we de eerste keer samen uit waren. 'Arme donders hebben ook recht op 'n belegde boterham,' zei hij en als enige in de hele bar heeft hij toen 'n oude bloemenventster iets afgekocht.

BB: (*honend*) Wat 'n groots sociaal gebaar! Alleen om wat indruk op 'n meisje te maken, heeft die rijke gozer toch werkelijk de goedheid gehad 'n oud vrouwtje iets af te kopen. Hoeveel bloemen waren 't dan wel niet?

Nicky: 't Waren viooltjes.

BB: Alsjeblieft zeg! Heeft die even de ruige bink uitgehangen!

Marleen: (*kregel*) Hou alsjeblieft eens op over die bloemige toestanden!

Kees: Precies. We hebben 't uiteindelijk niet over aardappelen.

Marleen: Waar 't nu om gaat is, dat Nicky dat goudvisje moet koesteren.

Kees: Mijn idee. Als 'n gestoomde bokking in 'n aquarium.

Marleen: Bemoei je niet met dingen waar je geen verstand van hebt. Ik vertel jou immers ook niet hoe je spuiten moet. (*tot Nicky*) Waar heb je die Breedvoet opgedoken?

BB: Hier.

Marleen: Hier?

Nicky: Je bedoelt Bredenhorst.

Marleen: Natuurlijk bedoel ik Bredenhorst.

Nicky: Maar je zei Breedvoet.

BB: Waarom in den vreemden zoeken, wat zo nabij voor 't grijpen ligt.

Marleen: Te dichtbij, meneer Breedvoet, veel te dichtbij... (*dromend*) Nu Nicky zulke kansen... ik bedoel, dat is toch opgelegd pandoer... Eh, wat zei je waar je hem hebt leren kennen, die andere Breedvoet?

Nicky: Bredenhorst ma! Bre-den-horst! En ik heb 'm leren kennen tijdens 'n excursie aan hun fabriek, met mijn klas van de handelsschool.

Marleen: En toen heeft hij je aangesproken?

Nicky: Nee, ik hem.

Marleen: Aha, jij bent 'n slimme meid zeg. En, wat heb je gezegd?

BB: P.S. Ik hou van je.

Marleen: Wilt u er zich alstublieft buiten houden, ja? (*tot Nicky*) Vertel op, hoe ging dat in z'n werk?

Nicky: Ik had 'm gevraagd naar de omzet van 't bedrijf, omdat we 's anderen daags op school 'n verslag over dat bezoek moesten schrijven. Ik kon immers niet weten dat hij de eigenaar was.

BB: De zoon van de eigenaar. Laten we in elk geval objectief blijven. (*declamerend*) Al is de liefde nog zo snel, de waarheid achterhaalt ze wel.

Marleen: U zou er zich buiten houden! De zaak is veel te ernst om er de spot mee te drijven! (*tot Nicky*) En, hoe hoog was de omzet?

Nicky: Dat viel onder bedrijfsgeheim, zei hij, maar bij 'n drink in 'n bar zou hij misschien wel bereid zijn verraad te plegen.

Kees: En toen ben je dezelfde avond met 'm aan de boemel gegaan?

Marleen: Wat wilde ze dan anders?

BB: Al was 't alleen maar om dat bloemenvrouwtje iets te laten verdienen

Nicky: Die ironische opmerkingen kun je gerust voor je houden.

Marleen: Laat 'm toch. Dat is de afgunst van de klasse der bezitslozen.

BB: Klopt. Maar dat geldt 't karakter bederft, klopt ook.

Kees: Wie zoveel poen heeft als Bredenhorst, kan karakter worst wezen... Hou je echt van 'm Nicky?

Marleen: Dat doet er toch zeker niet toe. Hoofdzaak is, dat hij gek is op haar. Dus Nicky, hoe staan de zaken op dat gebied?

Nicky: Ik hou van hem en hij van mij. En voor de rest wil ik er nu niets meer over horen en alleen nog maar m'n verjaardag vieren.

BB: Kan ook best. Zeker nu alles is opgehelderd. Trefwoord: liefde. Welnu, zijn twee grootheden voor eenderde aan elkaar gelijk, dan zijn ze ook onder elkaar gelijk. Een vaststaande mathematische leerstelling. *(haalt plat kartonnen doosje uit z'n jaszak, geeft het Nicky)* Hier. reken 't maar zelf na.

Nicky: *(aarzelend)* Wat is dat?

BB: M'n verjaardagscadeau voor jou. Kom, maak maar open. Zit heus geen helse machine in hoor.

Nicky: *(maakt 't doosje open, verrast)* 'n Zakcalculator! En wat voor een! Met logaritmen en sinus en tangens! *(enthousiast)* O nee zeg! Echt 't einde! Waar heb je dat geld vandaan? Moet 'n vermogen gekost hebben!

BB: Valt nogal mee. Althans volgens de nieuwste wetenschappelijke bezitsverwervingsmethodiek.

Nicky: *(leest 't prijsstickertje op de doos)* Honderdnegeuentwintig gulden. Nee, dat kan ik niet aannemen!

BB: O jawel, kun je gerust. Mij heeft 't veel weniger gekost.

Nicky: Zelfs als je 'm voor de helft hebt gekregen, kan ik 'm nog niet aannemen!

BB: Dat ding heeft me echt niets gekost.

Kees: Hebt u 't soms zelf cadeau gehad van iemand?

BB: Ik heb 'm niet cadeau gekregen, maar verworven op grond van enig ingecalculeerd risico, namelijk tien seconden angst en vreze.

Nicky: Wat wil dat nu weer zeggen?

BB: Net toen ik dat technisch wonder stond te bewonderen, was 't opeens 'n drukte van jewelste.

Nicky: Waar?

BB: Bij de stand van 't warenhuis, waar ze die dingen verkopen. Nicky: Heb je 'm gestolen?

BB: In kringen van 't kapitalistisch addergebroed zal men die term denkelijk wel gebruiken, ja. Maar ik zou 't liever willen houden op: eerlijk gevonden toen niemand keek.

Kees: U hebt 'm dus simpelweg gejat?

BB: Ho ho, zo simpel was dat niet hoor.

Marleen: Hebt u al eens ooit iets gehoord over de tien geboden?

BB: Bedoelt u soms die van de Sinai? Waar de Israëlieten de Egyptenaren al drieduizend jaar geleden het bloed onder de nagels uithaalden?

Marleen: (*bars*) Inderdaad, die bedoel ik.

BB: De gedachten daaraan heb ik verdrongen. Nieuwe en recentere gebeurtenissen hebben mijn herinnering overwoekerd.

Marleen: Het zevende heet: u zult niet stelen.

BB: Ik kan me alleen nog maar het elfde herinneren: laat je niet te pakken krijgen.

Nicky: Als je maar weet, dat ik zo'n geschenk niet aanneem. Zie maar dat je 't terugbrengt.

BB: Wil je me serieus de verjaardagsvreugde bederven? En ik ben er nog wel zo trots op, dat ik 't zo elegant voor je heb kunnen regelen.

Kees: Nu in ernst, meneer Breedvoet, hebt u dat ding werkelijk gestolen?

BB: Dat is uw formulering, meneer Verkoelen. Ik heb 't alleen maar meegenomen.

Marleen: Wie iets meeneemt dat 'm niet toebehoort, die steelt.

BB: Maar ik heb 't toch niet voor mezelf gedaan! Ik kan er niet eens iets mee doen. Maar Nicky kan 't heel goed gebruiken op school, heeft ze me verteld. En daarom heb ik 't ook meegenomen, om uw dochter 'n plezier te doen. Is dat nu zo'n misdad?

Marleen: Maar 't is toch niet van u.

BB: Allicht niet. Ik heb 't nu immers aan Nicky gegeven.

Kees: Maar daarvoor was 't ook niet van u.

BB: Van wie dan wel?

Nicky: Van dat warenhuis natuurlijk.

BB: Kan men van 'n huis iets stelen?

Kees: Dat zijn haarkloverijen! Dan behoort 't toe aan de mensen van wie dat warenhuis is.

BB: En wie zijn deze mensen?

Kees: Hoe moet ik nu de aandeelhouders van dat warenhuis kennen?

BB: Maar ik ken ze! Niet persoonlijk, maar ik weet wel wat voor mensen 't zijn. Hun geld hebben ze geërfd, of verkregen via allerlei verstandshuwelijken. Daarmee laten ze deze dingen in Hongkong of Taiwan door straatarme koelies voor 'n hongerloontje maken, om ze hier met reuzenwinsten te kunnen verkopen. Natuurlijk doen ze dat ook alweer niet zelf, want ook voor dát werk hebben ze hun koelie's. Als men deze uitbuiters en parasieten iets wegneemt, is dat 'n kwestie van noodzakelijk vereffende gerechtigheid, te vertalen als: een

goede daad.

Kees: U kunt kletsen zoveel u wilt, maar diefstal blijft diefstal en daarmee willen wij niets te maken hebben.

BB: Diefstal? Wie heb ik dan bestolen? Iedere individuele aandeelhouder misschien om het honderdste deel van 'n cent! Helaas worden ze daarvan niet armer, deze kapitalistische hyena's.

Kees: Nu maar eens 'n beetje rustig, meneer Breedvoet. Bij ons is geld nu eenmaal 'n wettig betaalmiddel voor alles. En gelukkig maar. Want ik kan me met mijn geld precies dat kopen wat ik wil.

BB: O ja, als u er maar genoeg van hebt.

Kees: Zo niet, dan kan ik sparen voor wat ik wil. Voor 'n auto, 'n zeil boot, teevee en noem maar op. Wij hebben gespaard voor 'n eigen woning, als eerlijke mensen, en die zullen we bouwen, zodra we 'n geschikt plekje hebben gevonden.

BB: Als er niet zoveel kapitalistische jakhalzen rondliepen, had u dat plekje allang ontdekt.

Kees: Kom kom, meneer Breedvoet, u bent kennelijk verzot op allang achterhaalde scheldwoorden. Kapitalisme is bij ons immers allang vervangen door een gezonde sociale markt-economie. Zeker, ze is onvolmaakt, omdat wij mensen nu eenmaal onvolmaakt zijn. En derhalve, als we er iets aan willen verbeteren, moeten we bij ons zelf beginnen. *(neemt Nicky de calculator uit handen, geeft 'm aan BB)* Hier, brengt u dit terug. Ik zou niet graag willen dat de politie onze woning komt doorzoeken, ingeval u zoiets nog vaker mocht uithalen en daarom kunnen we maar beter meteen paal en perk stellen aan dit soort dingen. *(BB kijkt Nicky vragend aan)*

Nicky: *(overredend)* Toe BB, breng 'm maar terug. Weet je, hij is toch te gecompliceerd voor me. Eentje met automatische procentberekening was voor mij al voldoende geweest. Je hebt 't goed bedoeld, dat weet ik en daar verheug ik me ook over. Maar ik zou me nog prettiger voelen in de wetenschap, dat we allemaal eerlijke mensen kunnen blijven.

BB: Gossie zeg. En als men mij betrapt, op 't moment dat ik 't ding terugleg?

Nicky: Ik weet zeker, dat je dan wel 'n goede uitvlucht tebinnen zal schieten.

BB: Maar liegen mag net zo min. Het hoeveelste gebod is dat ook alweer, mevrouw Verkoelen?

Marleen: Het achtste. Maar in uw geval is 't immers voor 'n goed doel.

BB: O heilige, bedrieglijke kleinburgerlijke moraal!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto